

FELONICA

La Bura e l Sól

Na giurnada, la Bura e l Sól i s fa&a i dispèt, parchè i n vléa minga uèsar ùn mén da cl àltar, e intànt i à &ist ùn ca gnéva da &ìa, el gnéva a&anti tut intabarà. Chi du litghìn, alóra, i s sarés giustà che quél ca fa&a ca&àr só l òm - quél l éra l piusè fòrt, veh.

À tacà la Bura, e la tira&a fòrt cme còsa mi n a l sò, ma cl òm, al só tabàr, al s al tgnéva stric e bisugna&a &édar... Fòrsa d dai e dai e dai, la Bura la s è misa chiéta. Alóra è gnù fóra l Sól e lóra clucalà ag è gnù cald e l s è ca&à l tabàr, e la Bura la g éra pr i stras a dir ch'l éra piusè fòrt al Sól che lé, altarchè!